

"אני לא ברי-מינון!"

לפרט את רגשותיו, והוא מסביר שאינו פועל אמוציונאלית: "אני אדם בעל גישה פרקטית. מיד שאלתי אותו — מה עושים? האם זה מסכן את כל חלקי הגוף (המעיים)? הוא ענה שלא! שת-פסנו זאת בזמן, אז קודם כל, הודיתי

לו בגדולים, אמיצים וחשובים". כאן מגיע פירוט שמות ממיכלול הקשת הפוליטית. "הרופא הודיע לי שיש לי פוליפ גדול מאד!" הוא ממשיך, "חשבתני על הגרוע ביותר?" אני מבקשת ממנו

והכיבודים למיניהם, הסכים להיחשף, "בעיקר כבדי לתת תקווה והנחיות לאחרים כיצד לנהוג על מנת לנצח ולהבריא!" במציאות הישראלית, בה נודעה חומרת מחלתה של גולדה מאיר לציבור רק לאחר מותה, זה כהחלט אקט אמיץ.

תלונות של מפונק

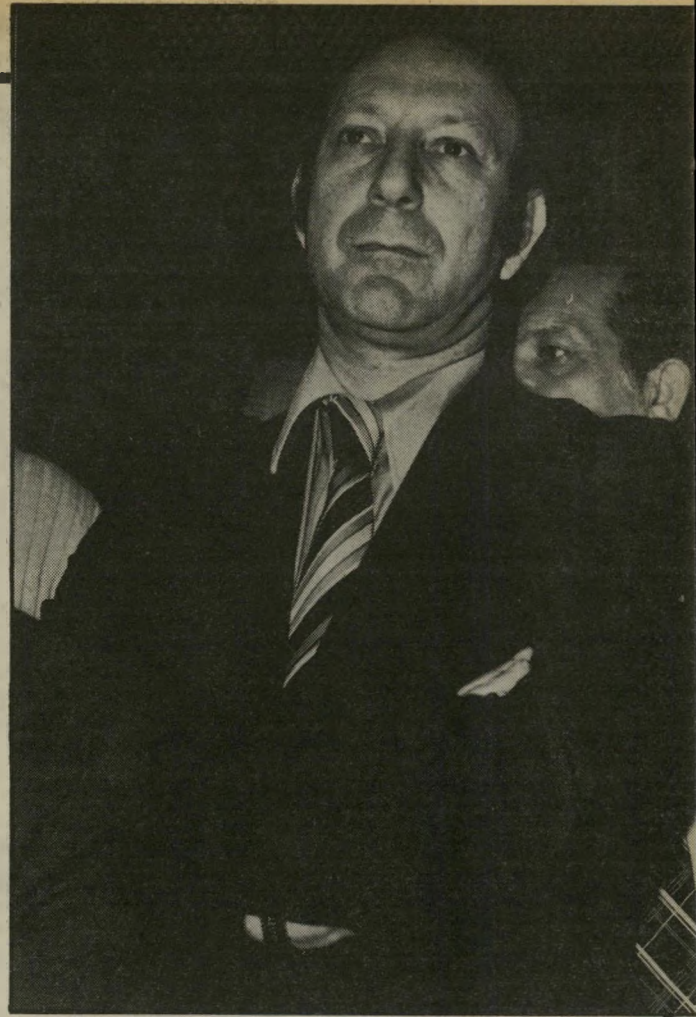
ה נושא החל כן: הוא משחזר, "הלכתי לבדיקה בגרתית, הנקראת, בסלנג, בדיקת'מנהלים. איך קוראים לזה בלשון מקצועית?" הוא מקדיש זמן רב לשימוש במונחים הרפואיים המדויקים, שאינם

השמועות אמרו שהוא חולה אנוש, אבל האמת היתה שהוא עבר שני ניתוחים קשים. ח"כ חיים קובמן חושף עצמו באקט אמיץ

שגורים, בדרך-כלל. כפי אדם בריא. "סקרן זה השם המדויק של הבדיקה. זה היה במהלכה של מילחמת-לבנון... מה פתאום הלכתי הרגשתי עייפות. ייחסתי זאת לעבודה הקשה שנמשכה יום ולילה. לא ייחסתי לזאת חשיבות, אבל יוסי, הנהג שלי, לחץ עליי. הוא היה גם הנהג של מרדכי ציפורי, היה איש צבא. ואלה — אנשי הצבא — הולכים למיבדקים בקביעות. "עברתי את הסקר בהצלחה, אולם נותרה בי הרגשה לא נוחה. הרגשתי שהגוף שלי לא מתפקד בסדר". כאן הוא מפרט, אך מבקש. מאוחר יותר, לצנזר את הפירוט. "תמיד הייתי לקקן גדול", הוא מודה תוך כדי ליקוק גלידה, "אך לא היו לי שום בעיות עם זה. אז הייתי עדיין סגן שריהאוצר, והרופא שברק אותי התייחס לתלונותי כאל תלונות של אח"מ מפונק. לאחר לחץ תקיף מצד, שלח אותי הרופא לבדיקה באמצעות גסטרו (מכשיר עשוי סיבים אופטיים, המוכנס לחלק הגוף, אותו כודקים). בבדיקה הזו התגלה הגידול!"

כאן הוא עושה פאזר, ומנסה להפחית מהדרמתיות: הוא מתעקש לקרוא בהמשך השיחה לגידול — פוליפ ומדגיש ללא הרף, שהמחלה נתגלתה אצלו בשלבים מוקדמים ביותר.

אם נודע שמישהו קיבל התקפת לב, שזו מחלה שאינה קלה, היחס של הסביבה אליו, לאחר שהחלים — נורמאלי לחלוטין. כשמדובר בגידולים — עושים ממנו ברימינון, אפילו אם החלים כפי שהחלמתי אני!" הוא מסביר את רתיעתו ממונחים מסויימים. כאשר ליחס הסביבה — כשמדובר בפוליטיקאי, זה סיפור נפרד. "איך קיבלת את ההודעה?" "בתרמה!" הוא עונה ללא היסוס, חושב מעט ומוסיף, "זה לא צנוע במיוחד, מה שאגיד, אבל הרופאים טוענים שקיבלתי זאת בעודדות. היה להם קנה-מידה להשוואה, כיוון שטיפי

קובמן במישחק גולף לא לפחדו לא להסתיר

קובמן בהלוויית ידיד זה לא נורא. אבל זה לא נעים